

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ UMOWY MIĘDZY
RZĄDEM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI INDII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Umowy między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Indii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Warszawie dnia 21 czerwca 1989 r. (dalej: „Umowa”), zmienionej Protokołem podpisanym w Warszawie dnia 29 stycznia 2013 r. (dalej: „Protokół zmieniający”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę oraz Indie dnia 7 czerwca 2017 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Niniejszy dokument został przygotowany przez właściwe organy podatkowe Polski i Indii i przedstawia wspólne rozumienie modyfikacji wprowadzonych do Umowy przez Konwencję MLI.

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Indie, dnia 25 czerwca 2019 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Umowy mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Umowę. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Umowy, Protokołu zmieniającego i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równolegle z Umową i Protokołem zmieniającym, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Umowy zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Umowy. Pola tekstowe zawierające postanowienia

Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Umowie (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Umowa”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Indii: 1 października 2019 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Umowy począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Umowy. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Zgodnie z art. 35 ust. 2 Konwencji MLI, wyłącznie dla celu własnego stosowania art. 35 ust. 1 lit. a) oraz ust. 5 lit. a), Indie wybrały zastąpienie terminem „okres podatkowy” odesłania do pojęcia „rok kalendarzowy”.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2020 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 kwietnia 2020 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 i 2 Konwencji MLI, postanowienia art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 4 i art. 11 ust. 1 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Indie:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Indiach, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w pierwszym dniu lub po pierwszym dniu kolejnego okresu podatkowego, który rozpoczyna się w dniu lub po dniu 1 października 2019 r.; oraz

- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Indie, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 kwietnia 2020 r.

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: <http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>;
- w języku francuskim: <http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Tekst Konwencji w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1369/1>.

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370: <http://www.dziennikustaw.gov.pl/du/2018/1370/1>.

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Rzeczpospolitą Polską a Indiami zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2019 r. poz. 2372: <http://dziennikustaw.gov.pl/DU/2019/2372/1>.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

UMOWA
MIĘDZY
RZĄDEM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI INDII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rząd Republiki Indii, powodowane chęcią dalszego rozwijania i ułatwiania wzajemnych stosunków gospodarczych pomiędzy dwoma państwami i postanawiając zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zostaje włączony do preambuły niniejszej Umowy:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [*niniejszą Umową*], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [*Umowie*] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Następujący art. 11 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje przepisy niniejszej Konwencji:

ARTYKUŁ 11 KONWENCJI MLI – STOSOWANIE PRZEPISÓW UMÓW PODATKOWYCH W CELU ZASTRZEŻENIA PRAWA STRONY DO OPODATKOWANIA OSÓB MAJĄCYCH MIEJSCE ZAMIESZKANIE LUB SIEDZIBĘ NA JEJ TERYTORIUM

[Umowa] nie wpływa na opodatkowanie przez [Umawiające się Państwo] osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na jego terytorium, z wyjątkiem korzyści przewidzianych w [art. 10 ust. 2, art. 19, art. 21, art. 22, art. 24, art. 25, art. 26 lub art. 29 Umowy].

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Do podatków, których dotyczy umowa należą:
 - a) w Indiach podatek dochodowy, włączając wszelkie dopłaty oraz podatek edukacyjny nakładany na podstawie ustawy o podatku dochodowym z 1961;

(zwany dalej podatkiem indyjskim)
 - b) w Polsce:
 - (i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
 - (ii) podatek dochodowy od osób prawnych
(zwane dalej "podatkami polskimi")¹.
2. Niniejsza umowa będzie także stosowana do wszystkich podatków takiego samego lub zasadniczo podobnego rodzaju, które będą wprowadzane przez którekolwiek z Umawiających się Państw obok lub w miejsce podatków, o których mowa w ustępie 1, po podpisaniu niniejszej umowy. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich odpowiednich przepisach podatkowych, będących przedmiotem niniejszej umowy.

¹ Brzmienie art. 2 ust. 1 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:
 - a) określenie "Indie" oznacza terytorium Indii i zawiera wody terytorialne oraz przestrzeń powietrzną ponad nimi, jak również każdy inny obszar morski na którym Indie posiadają suwerenne prawa, inne prawa oraz jurysdykcję, zgodnie z prawem Indii oraz zgodnie z prawem międzynarodowym, łącznie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza²;
 - b) określenie "Polska" oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia³;
 - c) określenia "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają odpowiednio Polskę lub Indie;
 - d) określenie "podatek" oznacza odpowiednio podatek polski lub indyjski, lecz nie obejmuje żadnej kwoty, która jest płatna w związku z bankructwem lub zaniedbaniem związanym z podatkami, których dotyczy niniejsza umowa, lub która stanowi opłatę karną nałożoną w związku z tymi podatkami;
 - e) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę i każdą jednostkę, która podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem podatkowym obowiązującym w Umawiających się Państwach;
 - f) określenie "spółka" oznacza osobę prawną lub jakąkolwiek jednostkę, którą traktuje się jak spółkę lub osobę prawną zgodnie z prawem podatkowym obowiązującym w Umawiających się Państwach;
 - g) określenia „przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - h) określenie „właściwa władza” oznacza w przypadku Polski Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela i w przypadku Indii Rząd Centralny - Ministerstwo Finansów (Departament Dochodów Państwa) lub ich upoważnionego przedstawiciela;

² Brzmienie art. 3 ust. 1 lit. a) zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

³ Brzmienie art. 3 ust. 1 lit. b) zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

- i) określenie „obywatel” oznacza wszelkie osoby fizyczne posiadające obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz wszelkie osoby prawne, spółki jawne lub stowarzyszenia utworzone na podstawie prawa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;
- j) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport wykonywany przez statek lub samolot będący w użytkowaniu przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadków, gdy statek lub samolot jest użytkowany tylko w ruchu między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- k) określenie „rok podatkowy” w przypadku Indii, oznacza rok finansowy rozpoczynający się pierwszego dnia kwietnia⁴.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, jakiekolwiek określenie, nie zdefiniowane w niej odmiennie, będzie miało takie znaczenie, jakie ma według prawa tego Państwa w zakresie podatków, których dotyczy umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej umowy, określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną lub władze lokalne. Jednakże, niniejsze określenie nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie⁵.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zazwyczaj przebywa;

⁴ Brzmienie art. 3 ust. 1 lit. k) zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

⁵ Brzmienie art. 4 ust. 1 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;

jeżeli miejsca zamieszkania tej osoby nie można ustalić zgodnie z postanowieniami liter a), b) lub c), właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną tę sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

[ZASTĄPIONY przez art. 4 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[3. — Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej rzeczywistego zarządu.]~~

Następujący art. 4 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 4 ust. 3 niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 4 KONWENCJI MLI – PODMIOTY O PODWÓJNEJ SIEDZIBIE

Jeżeli na podstawie postanowień [Umowy] osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obu [Umawiających się Państw], właściwe organy [Umawiających się Państw] podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z [Umawiających się Państw] będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów [Umowy], mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w [Umowie], chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy [Umawiających się Państw].

**Artykuł 5
Zakład**

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, poprzez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.
2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu;
 - b) filię;
 - c) biuro;
 - d) zakład fabryczny;
 - e) warsztat;
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania bogactw naturalnych;
 - g) magazyn - w stosunku do osoby zajmującej się dostarczaniem innym usług magazynowych;

- h) gospodarstwo rolne, plantację lub inne miejsce, na którym prowadzona jest działalność rolna, leśna, ogrodnicza lub inna z nią związana;
- i) lokale wykorzystywane jako punkty sprzedaży, używane dla otrzymywania lub uzyskiwania zamówień;
- j) urządzenie lub budowlę wykorzystywane do poszukiwań bogactw naturalnych;
- k) plac budowy lub budowę, urządzenie lub przedsięwzięcie montażowe albo działalność nadzorczą związaną z nimi, jeżeli okres ich prowadzenia przekracza 6 miesięcy.

2A. Określenie "zakład" obejmuje także świadczenie usług, w tym usług konsultacyjnych, przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa za pośrednictwem jego pracowników lub innego personelu zatrudnionego w tym celu przez to przedsiębiorstwo, jednakże tylko gdy tego typu działania (w ramach takich samych lub powiązanych prac) na obszarze drugiego Umawiającego się Państwa trwają przez okres lub okresy wynoszące łącznie powyżej 6 miesięcy w jakimkolwiek dwunastomiesięcznym okresie⁶.

3. Bez względu na postanowienia niniejszego artykułu określenie "zakład" nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń wyłącznie w celu składowania lub wystawiania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu uzyskiwania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu reklamowym, dostarczania informacji, prowadzenia badań naukowych lub wykonywania podobnych działalności o charakterze przygotowawczym albo pomocniczym dla przedsiębiorstwa.

Jednakże postanowienia liter a) - e) nie będą miały zastosowania, jeżeli przedsiębiorstwo utrzymuje jakąkolwiek inną stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie dla jakichkolwiek celów innych niż cele wymienione w postanowieniach zawartych w powyższych literach.

4. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba inna aniżeli niezależny przedstawiciel, do którego mają zastosowanie postanowienia ustępu 5, działa w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

⁶ Brzmienie art. 5 ust. 2A zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

- a) posiada ona i zwyczajowo wykonuje w tym Państwie uprawnienie do zawierania kontraktów w imieniu tego przedsiębiorstwa, chyba że jego działalność jest ograniczona do zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa; lub
- b) nie posiada ona takiego uprawnienia, ale zwyczajowo prowadzi w pierwszym wymienionym Państwie skład dóbr lub towarów, z którego regularnie dostarcza dobra lub towary w imieniu tego przedsiębiorstwa.

5. Nie będzie się uważać, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym drugim Państwie czynności przez maklera, komisanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, jeżeli te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jeżeli jednak działalność takiego niezależnego przedstawiciela jest prowadzona w całości lub prawie w całości w imieniu tego samego przedsiębiorstwa lub w imieniu tego przedsiębiorstwa i innych przedsiębiorstw kontrolujących, kontrolowanych przez lub znajdujących się pod tą samą kontrolą jak to przedsiębiorstwo, nie będzie on traktowany jako niezależny przedstawiciel w rozumieniu tego ustępu.

6. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstw rolnych i leśnych), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" ma znaczenie zgodne z prawem Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku majątek przynależny do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie ogólne przepisy dotyczące majątku nieruchomego, użytkowanie nieruchomości i prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji albo prawa do eksploatacji zasobów mineralnych, źródeł i innych bogactw naturalnych. Statki i samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodów uzyskiwanych z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa oraz do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo wykonuje działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko do takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane:

- a) temu zakładowi;
- b) wpływom ze sprzedaży w tym drugim Państwie dóbr i towarów tego samego lub podobnego rodzaju jak sprzedawane przez ten zakład; lub
- c) innej działalności gospodarczej prowadzonej w tym drugim Państwie tego samego lub podobnego rodzaju jak działalność wykonywana przez ten zakład.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność, w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem. W każdym przypadku, w którym przypisanie zakładowi właściwej wysokości zysku jest niemożliwe do określenia lub określenie takie jest wyjątkowo trudne, zyski przypisane zakładowi mogą być oszacowane na rozsądnej bazie.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych w związku z działalnością tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej, zgodnie z postanowieniami przepisów podatkowych obowiązujących w tym Państwie. Jednakże żadne takie odliczenie nie będzie dopuszczane w odniesieniu do nakładów, jeżeli miałyby miejsce (w sposób inny aniżeli zwrot faktycznych nakładów) przez zakład na rzecz zarządu przedsiębiorstwa lub jakichkolwiek jego oddziałów w formie należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności w zamian za wykorzystanie patentów, know-how lub innych praw albo w formie prowizji, lub innych opłat za świadczone usługi szczególnego rodzaju, lub za zarządzanie, z wyjątkiem, gdy dotyczy to banku, w formie odsetek od pieniędzy pożyczonych zakładowi. Podobnie żaden rachunek nie będzie uwzględniany przy określaniu zysków zakładu dla ustalania kwot obciążeń (inaczej niż poprzez zwrot faktycznych wydatków) ponoszonych przez zakład na rzecz zarządu przedsiębiorstwa lub jakiegokolwiek jego oddziału w formie należności licencyjnych, opłat lub innych podobnych płatności w zamian za wykorzystanie patentów, know-how, innych praw albo w formie prowizji lub innych opłat za świadczone usługi szczególnego rodzaju lub za zarządzanie albo z wyjątkiem, gdy dotyczy to banku w formie odsetek od pieniędzy pożyczonych zarządowi przedsiębiorstwa lub jakimkolwiek z jego oddziałów.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.
5. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
6. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, do których stosuje się odrębne uregulowania w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport lotniczy

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa pochodzące z eksploatacji samolotów w komunikacji międzynarodowej będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 będą miały zastosowanie również do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.
3. Przy zastosowaniu niniejszego artykułu odsetki od funduszy związanych z eksploatacją samolotów w komunikacji międzynarodowej będą traktowane jak zyski pochodzące z eksploatacji samolotów i postanowienia artykułu 12 nie będą miały zastosowania do takich odsetek.
4. Określenie „eksploatacja samolotów” oznacza działalność w zakresie przewozu powietrznego prowadzoną przez właścicieli samolotów, dzierżawców lub czarterujących, włącznie ze sprzedażą biletów na takie przewozy w imieniu innych przedsiębiorstw, jednostkowe wynajmowanie samolotu i każdą inną działalność bezpośrednio związaną z takimi przewozami.

Artykuł 9

Transport morski

1. Zyski pochodzące z eksploatacji statków w komunikacji międzynarodowej będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.
2. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa zajmującego się transportem morskim w komunikacji międzynarodowej znajduje się na pokładzie statku morskiego, uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym leży port macierzysty statku, a jeżeli nie ma on portu macierzystego - w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

3. Postanowienia ustępu 1 będą miały zastosowanie również do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 1 i artykułu VIII Umowy z dnia 27 czerwca 1960 r. pomiędzy Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Republiki Indii dotyczącej współpracy żeglugowej, dochód uzyskany przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji statków w komunikacji morskiej prowadzonej z portów drugiego Umawiającego się Państwa do portów trzecich krajów i z portów trzecich krajów do portów drugiego Umawiającego się Państwa może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, lecz podatek nakładany w tym drugim Umawiającym się Państwie będzie zredukowany o kwotę równą 50 procentom tego podatku.

Artykuł 10 **Przedsiębiorstwa powiązane⁷**

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub
- b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa, i odpowiednio opodatkowuje, zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, i drugie Umawiające się Państwo zgadza się, że zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwojema przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą.

⁷ Brzmienie art. 10 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 11

Dywidendy

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty dywidend brutto.
Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane⁸.
3. Użyte w niniejszym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochody z akcji lub innych praw związanych z udziałem w zyskach, z wyjątkiem wierzytelności, jak również dochody z innych udziałów w spółce, które są traktowane w ten sam sposób dla celów opodatkowania jak wpływy z akcji przez prawo podatkowe tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę.
4. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki płacącej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15, w zależności od konkretnego przypadku, będą miały zastosowanie.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku gdy udział, z którego tytułu dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też nie może obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacane dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

⁸ Brzmienie art. 11 ust. 2 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 12

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorcą jest osoba uprawniona do odsetek, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10% kwoty brutto tych odsetek⁹.
3. Bez względu na postanowienia ustępu 2:
 - a) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie będą zwolnione od opodatkowania w tym Państwie, jeżeli pochodzą i są należne:
 - i) Rządowi, jednostce terytorialnej lub władzy lokalnej drugiego Umawiającego się Państwa; lub
 - ii) Centralnemu Bankowi drugiego Umawiającego się Państwa;
 - b) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie będą zwolnione od opodatkowania w tym Państwie, jeżeli są należne osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie i powstały w związku z pożyczką lub kredytem przyznanym lub gwarantowanym przez:
 - i) w przypadku Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK), w takim zakresie, w jakim te odsetki są związane wyłącznie z finansowaniem eksportu i importu¹⁰,
 - ii) w przypadku Indii, the Export-Import Bank of India (Exim Bank), w zakresie takim, w jakim takie odsetki są związane jedynie z finansowaniem eksportu i importu,
 - iii) każdą inną instytucję Umawiającego się Państwa prowadzącą państwowe finansowanie handlu zagranicznego,
 - iv) każdą inną osobę, przy założeniu, że pożyczka lub kredyt są aprobowane przez Rząd pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa.
4. Określenie „odsetki” użyte w niniejszym artykule oznacza dochód z wszelkiego rodzaju roszczeń zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu hipotecznego lub prawem uczestniczenia w zyskach dłużnika i w szczególności dochód od gwarancji rządowych, dochód z obligacji i listów zastawnych, włączając premie i nagrody związane z takimi gwarancjami, obligacjami

⁹ Brzmienie art. 12 ust. 2 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

¹⁰ Brzmienie art. 12 ust. 3 lit. b) pkt i) zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

i listami zastawnymi. Obciążenia karne z tytułu opóźnionych płatności nie będą uznawane za odsetki dla celów tego artykułu.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek, będący ich właścicielem, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową poprzez położony tam zakład bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, korzystając ze stałej placówki, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której są płacone odsetki, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15, w zależności od konkretnego przypadku, będą miały zastosowanie.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka polityczna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli osoba wypłacająca odsetki, niezależnie od tego, czy jest osobą mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, czy nie, posiada jednak w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością której powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i takie odsetki są wypłacane przez ten zakład lub stałą placówkę, to odsetki te będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, w którym zakład lub stała placówka są położone.

7. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, przekraczają kwotę, którą dłużnik i wierzyciel uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13 **Należności licencyjne i opłaty za usługi techniczne**

1. Należności licencyjne i opłaty za usługi techniczne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże, takie należności lub opłaty za usługi techniczne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy osoba uprawniona do należności lub opłat za usługi techniczne ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15% kwoty należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne brutto¹¹.

¹¹ Brzmienie art. 13 ust. 2 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

3. Określenie "należności licencyjne" użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymywane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania wszelkich prawa autorskich, w tym praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, łącznie z filmami dla kin, oraz filmami i taśmami dla telewizji oraz radia, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej¹².

4. Określenie "opłaty za usługi techniczne" użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju opłaty inne niż te wymienione w artykułach 15 i 16 będące wynagrodzeniem za usługi menadżerskie, techniczne lub doradcze, włącznie z dostarczaniem usług personelu technicznego lub innego personelu¹³.

5. Postanowień ustępów 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne i opłaty za usługi techniczne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą tam położonej stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15, w zależności od konkretnego przypadku, będą miały zastosowanie.

6. Uważa się, że należności licencyjne i opłaty za usługi techniczne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka administracyjna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i opłat za usługi techniczne, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne i opłaty za te usługi techniczne powstają w Państwie, w którym położony jest ten zakład lub ta stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych i opłat za usługi techniczne lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne i za usługi techniczne mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych i opłat za usługi techniczne uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

¹² Brzmienie art. 13 ust. 3 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

¹³ Brzmienie art. 13 ust. 4 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 14

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego, należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała lub mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną osiągnięte z tytułu przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków lub samolotów eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej oraz z tytułu własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków lub samolotów będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

[ZASTĄPIONY przez art. 9 ust. 4 Konwencji MLI]

~~[4. — Zyski z tytułu przeniesienia własności udziałów w spółce, której majątek składa się bezpośrednio lub pośrednio głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym Państwie¹⁴.]~~

Następujący art. 9 ust. 4 Konwencji MLI zastępuje art. 14 ust. 4 niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 9 KONWENCJI MLI – ZYSKI Z TYTUŁU PRZENIESIENIA UDZIAŁÓW LUB AKCJI LUB INNYCH PRAW W PODMIOTACH, KTÓRYCH WARTOŚĆ POCHODZI GŁÓWNIE Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO

Dla celów [Umowy], zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa] z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim [Umawiającym się Państwie], jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 50% z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tego drugiego [Umawiającego się Państwa].

¹⁴ Brzmienie art. 14 ust. 4 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

5. Zyski z przeniesienia akcji innych niż wymienione w ustępie 4 w kapitale spółki, która ma siedzibę w Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

6. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku nie wymienionego w ustępach 1, 2, 3, 4 i 5 podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 15 **Wolne zawody**

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności o podobnym charakterze, może być opodatkowany tylko w tym Państwie, z wyjątkiem następujących okoliczności, kiedy taki dochód może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli dla wykonywania swojej działalności w drugim Umawiającym się Państwie dysponuje ona zwykle stałą placówką; w takim przypadku dochód może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko o tyle, o ile może być przypisany tej stałej placówce, lub
- b) jeżeli przebywa ona w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy wynoszące lub przekraczające łącznie 183 dni w odpowiednim "poprzednim roku" lub "roku dochodowym" w zależności od przypadku; wówczas dochód tej osoby może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie, jednak tylko w tej części, w jakiej pochodzi z wykonywania działalności w tym drugim Państwie.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, chirurgów, prawników, inżynierów, architektów, dentyków oraz księgowych.

Artykuł 16 **Praca najemna**

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 17, 18, 19, 20, 21 i 22 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, będą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym¹⁵, i
 - b) wynagrodzenia są wypłacane przez osobę lub w imieniu osoby, która nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, oraz
 - c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.
3. Bez względu na postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenia z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku lub samolotu w komunikacji międzynarodowej, przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

Artykuł 17

Wynagrodzenia dyrektorów i wysokiej rangi urzędników zarządu

- 1. Wynagrodzenia dyrektorów i podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej albo zarządzie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
- 2. Wynagrodzenia, płace i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu zatrudnienia na stanowisku kierowniczym wyższego szczebla w spółce mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 18

Dochody osiąmane przez artystów i sportowców

- a. Bez względu na postanowienia artykułów 15 i 16 dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
- b. Jeżeli dochód osiągnięty z osobiście wykonywanej działalności artysty lub sportowca nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz na rzecz innej osoby, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 15 i 16, może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.
- c. Bez względu na postanowienia ustępu 1 dochód uzyskany przez artystę lub sportowca mającego miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z osobiście

¹⁵ Brzmienie art. 16 ust. 2 lit. a) zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

wykonywanej działalności w drugim Umawiającym się Państwie będzie opodatkowany tylko w tym pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie, jeżeli działalność taka jest wykonywana w drugim Umawiającym się Państwie w ramach programu wymiany kulturalnej lub sportowej, przyjętego przez obydwa Umawiające się Państwa, i jest finansowana w pełni lub częściowo z funduszy publicznych pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa, włączając wszelkie jego jednostki polityczne oraz władze lokalne.

- d. Bez względu na postanowienia ustępu 2 i artykułów 7, 15 i 16, jeżeli dochód uzyskany z osobiście wykonywanej działalności artysty lub sportowca mającego miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie nie jest należny temu artyście lub sportowcowi, ale innej osobie, dochód taki będzie opodatkowany tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli działalność tej innej osoby jest wykonywana w ramach programu wymiany kulturalnej lub sportowej, przyjętego przez obydwa Umawiające się Państwa, i jest finansowana w całości lub częściowo z funduszy publicznych tego drugiego Państwa, włączając wszelkie jego jednostki polityczne oraz władze lokalne.

Artykuł 19

Wynagrodzenia i emerytury pracowników państwowych

1.
 - a) Wynagrodzenie inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę polityczną bądź władzę lokalną każdej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub takiej jego jednostki bądź władzy, po wypełnieniu przez tę osobę funkcji o charakterze państwowym, podlega opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.
 - b) Jednakże takie wynagrodzenie będzie podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym drugim Państwie, a osoba je otrzymująca ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:
 - i) jest obywatelem tego Państwa; lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2.
 - a) Każda emerytura wypłacana bezpośrednio bądź z funduszy Umawiającego się Państwa lub jego jednostki politycznej bądź władzy lokalnej każdej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub takiej jednostki lub władzy, będzie podlegać opodatkowaniu wyłącznie w tym Państwie.
 - b) Jednakże taka emerytura będzie opodatkowana tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba ją otrzymująca posiada miejsce zamieszkania w tym Państwie i jest obywatelem tego drugiego Państwa.

3. Postanowienia artykułów 16, 17 i 18 będą stosowane do wynagrodzeń oraz emerytur mających związek z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę polityczną lub władzę lokalną.

Artykuł 20

Renty i emerytury pracowników niepaństwowych

1. Jakakolwiek emerytura, inna niż emerytura wymieniona w artykule 19, lub jakakolwiek renta otrzymywana przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie ze źródeł w drugim Umawiającym się Państwie podlega opodatkowaniu tylko w tym pierwszym wymienionym Umawiającym się Państwie.

2. Określenie "emerytura" oznacza określoną płatność dokonywaną w zamian za uprzednią służbę lub w drodze odszkodowania za szkody poniesione w trakcie wykonywania tej służby.

3. Określenie "renta" oznacza określoną sumę płatną okresowo i w określonym czasie podczas życia lub w pewnym określonym lub dającym się wymierzyć okresie czasu jako spełnienie zobowiązania dokonania płatności w zamian za odpowiednio i w pełni dokonane zobowiązanie pieniężne lub w równoważniku danej kwoty pieniężnej.

Artykuł 21

Świadczenia otrzymywane przez studentów i praktykantów¹⁶

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

2. Bez względu na postanowienia artykułu 16, wynagrodzenie otrzymywane przez studenta lub praktykanta który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia lub odbywania praktyki, za świadczenie usług o charakterze pracy najemnej w pierwszym Umawiającym się Państwie, nie podlega opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli jest ono bezpośrednio związane z jego kształceniem lub praktyką i ma charakter okazjonalny lub wynagrodzenie za te usługi jest konieczne do uzupełnienia środków jego utrzymania. Jednakże, w każdym przypadku korzyści przewidziane w tym ustępie nie zostaną przyznane na okres dłuższy niż pięć kolejnych lat począwszy od pierwszego dnia przybycia do pierwszego wymienionego Państwa.

¹⁶ Brzmienie art. 21 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 22

Należności otrzymywane przez profesorów, nauczycieli i wykładowców

1. Profesor lub nauczyciel, który ma lub miał miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw bezpośrednio przed przybyciem do drugiego Umawiającego się Państwa w celu nauczania lub prowadzenia prac badawczych lub w obu celach, na uniwersytecie, w szkole wyższej, szkole bądź innej uznanej placówce w tym drugim Umawiającym się Państwie, będzie zwolniony od opodatkowania w tym drugim Państwie z tytułu wynagrodzenia za takie nauczanie albo prowadzenie prac badawczych przez okres nie przekraczający 2 lat od daty jego przybycia do tego drugiego Państwa.
2. Niniejszego artykułu nie stosuje się do dochodów z tytułu prac badawczych, jeżeli takie prace badawcze nie są podejmowane w interesie publicznym, ale głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub osób.
3. W rozumieniu ustępu 1 określenie "uznana placówka" oznacza placówkę, która została uznana za taką przez właściwe władze odpowiedniego Umawiającego się Państwa.

Artykuł 23

Inne dochody

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2 części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie bez względu na to, gdzie powstają, które nie zostały wyraźnie wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie.
2. Postanowienia ustępu 1 nie będą stosowane do dochodu innego niż dochód z nieruchomości, o których mowa w artykule 6 ustęp 2, jeśli odbiorca takiego dochodu, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem zakładu tam położonego bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, wykorzystując położoną tam stałą placówkę, a prawo bądź majątek, z tytułu którego wypłacany jest dochód, są rzeczywiście powiązane z takim zakładem lub stałą placówką. W takim razie postanowienia artykułu 7 lub artykułu 15 będą stosowane w zależności od konkretnego przypadku.
3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a o których nie było mowy w poprzednich artykułach niniejszej umowy, powstające w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą bezpośrednio komunikować się ze sobą w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu powyższych ustępów. Właściwe władze ustalą w drodze konsultacji odpowiednie dwustronne sposoby, warunki i techniki w celu realizacji procedury wzajemnego porozumienia przewidzianej w tym artykule.

Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania¹⁷

1. W przypadku Indii, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Indiach osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, może być opodatkowany w Polsce, Indie zezwolą na odliczenie od podatku dochodowego danej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Polsce.

Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski uzyskane w Polsce.

- b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Indiach jest zwolniony z opodatkowania w Indiach, wówczas Indie mogą przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

2. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w Indiach, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Indiach. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski uzyskane w Indiach.

- b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie będą poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu i związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe od opodatkowania i związanych z nim obowiązków od tych, którym w tych samych okolicznościach i w tych samych warunkach są lub mogą być poddani obywatele tego drugiego Państwa.

¹⁷ Brzmienie art. 24 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne, niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność w takich samych okolicznościach i na takich samych warunkach. Niniejszy przepis nie może być rozumiany jako ograniczający Umawiające się Państwo w opodatkowaniu zysków zakładu, który przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa posiada w pierwszym wymienionym Państwie, wyższą stawką podatkową niż ta którą stosuje się wobec zysków podobnego przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa, jak również jako sprzeczny z przepisami artykułu 7 ustęp 3. Jednakże, różnica w wysokości stawki podatkowej nie może przekroczyć 10 punktów procentowych¹⁸.

3. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie będzie rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom nie mającym miejsca zamieszkania lub siedziby w tym Państwie żadnych osobistych ulg, obniżek i potrąceń w celach podatkowych, które zgodnie z prawem są dostępne wyłącznie dla osób mających w nim miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek w całości lub w części, bezpośrednio albo pośrednio należy, lub jest przez nie kontrolowany, do osoby lub osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie będą w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa w tych samych okolicznościach i na tych samych warunkach.

5. Użyte w niniejszym artykule określenie "opodatkowanie" oznacza podatki, które są przedmiotem niniejszej umowy.

6. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 11, artykułu 12 ustęp 7 lub artykułu 13 ustęp 7 niniejszej umowy, odsetki, należności licencyjne i inne płatności dokonywane przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są potrącane przy określaniu zysku takiego przedsiębiorstwa, podlegającego opodatkowaniu, na takich samych warunkach, jakby były wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie jakiegokolwiek zadłużenie przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa w stosunku do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będzie potrącane przy określeniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na tych samych warunkach, jak gdyby ono powstało w stosunku do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

7. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie narusza zwolnień, ulg, obniżek i potrąceń w celach podatkowych przewidzianych prawem wewnętrznym w obu Umawiających się Państwach.

¹⁸ Brzmienie art. 25 ust. 2 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności Państwa lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które nie odpowiada niniejszej umowie, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa powinna być przedłożona w ciągu 3 lat licząc od daty otrzymania powiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie sprzeczne z niniejszą umową.
2. Właściwa władza podejmie starania, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, aby rozstrzygnąć sprawę w porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, mając na celu uniknięcie opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową. Każde osiągnięte porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.
3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać jakiegokolwiek trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również porozumiewać się w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania w przypadkach, które nie są uregulowane umową.
4. Właściwe władze Umawiających się Państw w celu osiągnięcia porozumienia wskazanego w poprzednich ustępach mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio. Jeżeli uzna się, że aby osiągnąć porozumienie, należy przeprowadzić ustną wymianę poglądów, to taka wymiana poglądów może odbyć się w ramach Komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 27

Wymiana informacji¹⁹

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje (łącznie z dokumentami lub potwierdzonymi kopiami dokumentów), które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Umowy albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo władze lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.
2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być

¹⁹ Brzmienie art. 27 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo, mogą zostać wykorzystane w innych celach w przypadku gdy takie informacje mogą być wykorzystywane dla takich innych celów na podstawie ustawodawstwa obu Państw i gdy właściwa władza Państwa dostarczającego informacje zezwoli na takie wykorzystanie.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

6. Umawiające się Państwo może zezwolić przedstawicielom właściwej władzy drugiego Umawiającego się Państwa na pobyt na terytorium pierwszego wymienionego Państwa w celu przesłuchania osób fizycznych oraz badania dokumentów, przy pisemnym wyrażeniu zgody osób których sprawa dotyczy. Właściwa władza drugiego wymienionego Umawiającego się Państwa poinformuje właściwą władzę pierwszego wymienionego państwa o terminie i miejscu spotkania z osobami fizycznymi, których sprawa dotyczy.

7. Na wniosek właściwej władzy jednego Umawiającego się Państwa, właściwa władza drugiego Umawiającego się Państwa, może zezwolić przedstawicielom

właściwej władzy pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa na obecność w trakcie odpowiedniej części kontroli w drugim wymienionym Umawiającym się Państwie.

8. Jeśli wniosek, o którym mowa w ustępie 7, zostanie uwzględniony, właściwa władza Umawiającego się Państwa prowadząca kontrolę zawiadomi, bez zbędnej zwłoki, właściwą władzę drugiego Umawiającego się Państwa o czasie i miejscu kontroli, organie lub osobie upoważnionej do przeprowadzenia kontroli oraz o procedurach i warunkach wymaganych przez pierwsze wymienione Umawiające się Państwo do przeprowadzenia kontroli. Wszelkie decyzje dotyczące prowadzenia kontroli podejmuje Umawiające się Państwo prowadzące kontrolę.

Artykuł 28

Pomoc w poborze podatków²⁰

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z przepisów artykułów 1 i 2. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą ustalić, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania tego artykułu.

2. Użyte w tym artykule określenie "wierzytelność podatkowa" oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych w imieniu Umawiających się Państw, ich jednostek terytorialnych lub władz lokalnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą Umową lub jakimkolwiek innym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środków zabezpieczających związanych z taką kwotą.

3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na mocy prawa tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może na mocy tych praw przeszkodzić jej egzekucji, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwej władzy tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwą władzę drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie pobrana przez to drugie Państwo zgodnie z jego ustawodawstwem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb jej egzekucji, to na wniosek właściwej władzy tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie pobrana w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwą władzę drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego ustawodawstwa, nawet jeżeli w czasie podjęcia takich środków zabezpieczających, wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji

²⁰ Brzmienie art. 28 zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzytelności.

5. Jeżeli Umawiające się Państwo zgodnie z jego ustawodawstwem, podejmuje tymczasowe środki zabezpieczające dla potrzeb egzekucji polegające na zabezpieczeniu aktywów, zanim wierzytelność podatkowa wobec danej osoby zostanie egzekwowana, właściwa władza drugiego Umawiającego się Państwa, na wniosek właściwej władzy pierwszego wymienionego Państwa, podejmuje tymczasowe środki zabezpieczające w ramach przewidzianych przez jego prawo w celu zabezpieczenia aktywów tej osoby w tym drugim Umawiającym się Państwie.

6. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu, wierzytelność podatkowa przyjęta przez jedno Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4, nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przysna się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej na mocy ustawodawstwa tego Państwa z uwagi na jej istotę. Ponadto, wierzytelność podatkowa pobrana przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie w stosunku do tych wierzytelności na mocy ustawodawstwa drugiego Umawiającego się Państwa.

7. Postępowanie dotyczące istnienia, zasadności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa może być prowadzone jedynie przed sądami lub organami administracyjnymi tego Państwa. Postanowienia niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako nakładające lub przewidujące prawo do takiego postępowania przed sądami lub organami administracyjnymi drugiego Umawiającego się Państwa.

8. Jeżeli w każdym momencie po przedłożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępów 3 lub 4 niniejszego artykułu i zanim drugie Umawiające się Państwo pobrało i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu Umawiającemu się Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

- a) w przypadku wniosku przedłożonego na podstawie ustępu 3 niniejszego artykułu - wierzytelnością podatkową pierwszego Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na podstawie ustawodawstwa tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy ustawodawstwa tego Państwa zapobiec jej egzekucji, lub
- b) w przypadku wniosku przedłożonego na podstawie ustępu 4 niniejszego artykułu - wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego ustawodawstwa podjąć środki zabezpieczające w celu zapewnienia jej egzekucji, właściwa władza pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwą władzę drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez to drugie państwo, pierwsze wymienione państwo wycofa lub zawiesi realizację swojego wniosku.

9. W żadnym przypadku postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo zobowiązania do:

- a) stosowania środków administracyjnych sprzecznych z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (ordre public);
- c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, w zależności od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;
- d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jakie może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.

[ZASTĄPIONY przez art. 7 ust. 1 Konwencji MLI]²¹

**[Artykuł 28A
Ograniczenie korzyści umownych²²**

~~Korzyści wynikające z niniejszej Umowy nie zostaną przyznane:~~

- ~~a) osobie (nie będącej osobą fizyczną) mającej siedzibę w Umawiającym się Państwie; lub~~
- ~~b) w związku z każdym porozumieniem lub transakcją zawartą przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie,~~

~~jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów utworzenia lub istnienia takiej osoby, porozumienia lub transakcji było uzyskanie korzyści przewidzianych przez niniejszą Umowę.]~~

**Artykuł 29
Pracownicy dyplomatyczni i konsularni**

Przepisy niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych, przysługujących pracownikom dyplomatycznym i konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

²¹ Brzmienie art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zostało przedstawione w tym dokumencie bezpośrednio po art. 29. Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 28A Umowy. Dodatkowo, ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

²² Brzmienie art. 28A zostało przedstawione z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez Protokół zmieniający.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 28A niniejszej Umowy²³:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW
(test głównego celu - tzw. klauzula PPT)

Bez względu na postanowienia [Umowy], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiejkolwiek struktury lub zawarcia jakiejkolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Umowy].

Artykuł 30
Wejście w życie

Każde z Umawiających się Państw notyfikuje drugie Państwo o zakończeniu postępowania wymaganego przez jego prawo dla wejścia niniejszej umowy w życie. Umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej i będzie miała zastosowanie:

- a) w Polsce - w stosunku do dochodu powstałego w jakimkolwiek roku, zaczynającym się w dniu lub po dniu 1 stycznia następnego roku kalendarzowego, w którym późniejsza notyfikacja została przekazana;
- b) w Indiach - w stosunku do dochodu powstałego w jakimkolwiek poprzednim roku, zaczynającym się w dniu lub po dniu 1 kwietnia następnego roku kalendarzowego, w którym późniejsza notyfikacja została przekazana.

Artykuł 31
Wypowiedzenie

Niniejsza umowa została zawarta na czas nieokreślony, lecz każde z Umawiających się Państw może w dniu lub przed dniem 30 czerwca każdego roku kalendarzowego, rozpoczynającego się po upływie pięcioletniego okresu od dnia jej wejścia w życie, przekazać drugiemu Umawiającemu się Państwu w drodze dyplomatycznej notyfikację wypowiedzenia i w tym przypadku niniejsza umowa przestanie obowiązywać:

²³ Należy mieć na uwadze, że art. 7 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 28A Umowy i dodatkowo ma on zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

- a) w Polsce - w stosunku do dochodu powstałego w jakimkolwiek roku zaczynającym się w dniu lub po dniu 1 stycznia następnego roku kalendarzowego, w którym notyfikacja została przekazana;
- b) w Indiach - w stosunku do dochodu powstałego w jakimkolwiek poprzednim roku rozpoczynającym się w dniu lub po dniu 1 kwietnia następnego roku kalendarzowego, w którym notyfikacja została przekazana.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w 2 egzemplarzach w Warszawie dnia 21 czerwca 1989 r., każdy w językach polskim, hindi i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności pomiędzy tekstami w języku polskim i hindi tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.